

24 augustus 2025

Kinderen en het Koninkrijk

Lucas 18:15-17

Thema: Klein is belangrijk

Doel

De kinderen leren dat mensen die volkomen afhankelijk (willen) zijn van God altijd op Hem kunnen rekenen. Hij geeft hun kracht en liefde.

Toelichting

Jezus is op weg naar Jeruzalem om daar te lijden en te sterven. Hij roept mensen op Hem te volgen, maar waarschuwt ook dat ze moeten weten wat ze kiezen (zie vorige week): lijden, kruisdragen achter Hem. De discipelen houden moeders tegen die hun kinderen door Hem willen laten aanraken. Vinden ze deze ontmoeting onbelangrijk voor de komst van Gods Koninkrijk? Is het beter onderwijs te geven en in discussie te gaan met Farizeeën? Jezus zegt: Alleen wie als een klein kind (dat nog niet kan kiezen en geloven) vertrouwt op God, kan bij Mij horen. Want wij kunnen Gods liefde niet verdienen, wij krijgen die omdat God in Jezus Christus zich neerbuigt naar ons en ons door zijn lijden en sterven vergeving en eeuwig leven schenkt.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een kind is belangrijk!

Richtlijnen: Als de juf iets belangrijks gaat vertellen, zit je extra aandachtig te luisteren. Je let op omdat je niets wil missen (maak hiervan een inleidend verhaaltje).

Vertel dat de leerlingen van Jezus niet willen dat Jezus tijd vrijmaakt om kleine kinderen aan te raken (een aai geven en iets liefs zeggen). Er zijn andere dingen (uitleggen, tekenen doen, discussiëren) die belangrijker zijn. Jezus zegt dat de leerlingen het verkeerd begrijpen. God vindt kinderen juist heel belangrijk. Zij vertrouwen op anderen, omdat ze zelf nog niet veel kunnen. Geloven is vertrouwen dat God van jou houdt en daarom altijd dicht bij Hem willen zijn.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Geloven als een kind

Richtlijnen: Moeders komen met hun kinderen, misschien twee jaar oud, naar Jezus. Of Hij even bij hen wil komen. De discipelen zeggen dat dat niet gebeurt. Daar heeft Hij geen tijd voor. Hij heeft het druk met de grote mensen die Hem vragen stellen of vragen om hen te genezen. Jezus moet spreken met de Schriftgeleerden, die het vaak met Hem oneens zijn. En dat is toch veel belangrijker?

Jezus hoort het en is boos. Jullie denken zeker dat jullie door veel te weten en veel voor God te doen bij Hem kunnen horen. Dat je Gods liefde zelf kunt verdienen? Dat klopt niet: geloven is vertrouwen dat God van je houdt, dat Hij alles voor mensen overheeft. Zoals een kind weet dat zijn vader en moeder helpen en luisteren en aandacht voor hem hebben. Jezus is op aarde, voor mensen die als een kind (dat nog niet kan kiezen en geloven) zijn liefde willen krijgen, als een cadeau waardoor ze gelukkig worden.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Als een kind in het Koninkrijk

Richtlijnen: De jongeren in deze leeftijd proberen zichzelf waar te maken. Ze willen hun plekje veroveren en gezien worden. Door hun kleren, door wat ze zeggen en doen. Geen kind meer, maar op weg om volwassen te worden. Ze kunnen in eigen ogen al heel wat. Valt dat ook wel eens tegen?

Jezus is op weg naar Jeruzalem om daar te lijden en te sterven. Hij roept mensen op Hem te volgen, maar waarschuwt ook dat ze moeten weten wat ze kiezen (zie vorige week): lijden, kruisdragen achter Hem. De discipelen houden moeders tegen die hun kinderen door Hem willen laten aanraken. Vinden ze deze ontmoeting onbelangrijk voor de komst van Gods Koninkrijk? Is het beter onderwijs te geven en in discussie te gaan met Farizeeën? Jezus zegt: Alleen wie als een klein kind (dat nog niet kan kiezen en geloven) vertrouwt op God, kan bij Mij horen. Want wij kunnen Gods liefde niet verdienen, wij krijgen die omdat God in Jezus Christus zich neerbuigt naar ons en ons door zijn lijden en sterven vergeving en eeuwig leven schenkt.

Extra Bijbelgedeelte: Johannes 3: 3-8

(Jezus leert Nikodemus dat je opnieuw geboren moet worden om bij Gods Koninkrijk te horen. Alles loslaten dat je bent en hebt en van God nieuw leven ontvangen. Zijn Geest raakt je aan en leert je geloven.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Ook dit Bijbelgedeelte is een deel van het zogenaamde reisverhaal (9:51 – 19:44), dat Lucas samenstelde over Jezus' reis vanuit Galilea naar Jeruzalem, om daar gekruisigd te worden (13:31-15). In hoofdstuk 18:15-17 gaat het over de bekende woorden van Jezus over de kinderen en het Koninkrijk van God. De kernvraag is: wie mogen burgers zijn van het Gods Koninkrijk? Even hiervoor (18:8-14) vertelde Jezus een gelijkenis over een Farizeeër en een tollenaar. Niet de zelfverzekerde Bijbelgeleerde maar de aan zichzelf twijfelende belastingambtenaar ontvangt Gods genade en is in Gods ogen een burger van zijn Koninkrijk. Na het tekstgedeelte over de kinderen ontmoet Jezus een rijke man die vraagt wat hij moet doen om een burger van Gods Koninkrijk te worden (18:18-23). Heel de wet van Mozes heeft hij nageleefd en toch zegt Jezus: er ontbreekt je iets, je zit vast aan je geld!

Midden tussen deze twee gedeelten zegt Jezus: je kunt het Koninkrijk alleen ontvangen als een kwetsbaar kind. Als een mens die zich toevertrouwt aan God en zijn houvast niet zoekt in nauwgezette godsdienstigheid of in rijkdom.

Vers voor vers

- Vs. 15 Mensen proberen kleine kinderen bij Jezus te brengen, met de bedoeling dat Hij ze aanraakt. Anders dan Matteüs en Marcus vertelt Lucas dat het om kleine kinderen. Lucas spreekt niet over 'moeders' maar dat is wel voor de hand liggend bij kleine kinderen. 'Aanraken' kan zijn: zegenen, of zoals Matteüs zegt: hun de handen opleggen. Maar Lucas vermeldt dat zegenen niet. Jezus spreekt een les uit naar volwassenen. De kinderen zelf verdwijnen buiten beeld.
- Maar de leerlingen willen de moeders tegenhouden. Waarom zouden ze dat doen? Vonden ze kinderen onbelangrijk voor Gods Koninkrijk? Of waren ze alleen maar hinderlijk?
- Vs. 16 Maar Jezus (verontwaardigd volgens Marcus) roept de kinderen juist bij zich. Kleine kinderen waren het, misschien moeten we zelfs aan zuigelingen denken. Want Lucas sluit hij aan bij Jezus' woorden uit Lucas 10:21. Ik dank U, Vader, Heer van de hemel en de aarde dat U deze dingen (de dingen van het Koninkrijk) voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, maar aan 'zuigelingen' geopenbaard hebt.
- Deze woorden sluiten naadloos aan bij wat Jezus hier zegt tegen zijn leerlingen: Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder ze niet, 'want het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij.'
- Wat betekent dit? Een burger van het Gods Koninkrijk word je niet door veel Bijbelstudie, kennis, bezittingen, een hoge maatschappelijke positie of een hoog IQ, maar door overgave aan God. Daarom spreekt Jezus over 'kleine kinderen' en 'zuigelingen' Wat kunnen die anders doen dan zich overgeven aan de zorg van hun moeder. Of anders gezegd: zich toevertrouwen aan hun ouders.
- Vs. 17 Nogmaals, maar nu als een ernstige waarschuwing, zegt Jezus hetzelfde als hiervoor.

Opmerking

Laten we kinderen, of wie dan ook, vertellen dat Jezus niets liever wil dan ieder klein mensje laten delen in de blijdschap van het leven met God, onze Vader. Niet omdat wij ons omhoog kunnen werken tot de hemel, maar omdat God in Jezus Christus zich neerbuigt naar ons – tot in zijn dood aan het kruis.

Nog een kleine aanvulling op vs. 16. 'Worden als een kind' heeft in feite twee dimensies: omhoog en om je heen. Omhoog is de overgave aan God, vol vertrouwen erkennen dat Hij de Koning van je leven is. Om je heen betekent dat je je niet verheft boven 'geringe mensen', maar juist naast hen gaat staan. Het betekent: zelf gering willen zijn, niet als noodlot, maar als keuze.

Binnen het Koninkrijk van God gaat het er niet om wie de sterkste, de machtigste, de slimste of de belangrijkste is, maar of je een 'geringe' durft te zijn. Of je van Gods goedheid durft te leven. En dus ook: durf je naast mensen te gaan staan en durf je hen, die onderaan de maatschappelijke ladder staan, als gelijkwaardig te zien? Toen waren dat armen, zieken of mensen die lijdten onder onrecht. Daarom zegt Jezus dat je moet worden als een kind, kinderen stonden in die tijd helemaal onderaan de maatschappelijke ladder. Naast de minste van de mensen gaan staan, zoals Jezus dat deed.

Auteur: RB

Liederen

Psalm 8: 1 en 2

Lied 347

(=Gezang 334 LvdK)

Lied 782

Lied 871

(=Gezang 281 LvdK)

Laat de kind'ren tot Mij komen

Hemelhoog 506

Jezus roept alle kleine kinderen

Hemelhoog 349

Ben je groot of ben je klein

Hemelhoog 389

Kinderen van de Vader

Hemelhoog 705

Dichterbij

'Dichterbij' – Christelijke kinderboekenweek

Alle kinderen mogen komen

Opwekking voor kinderen no 1

Auteur: PZ

Een kind is belangrijk

Dit verhaal kun je vertellen als een zogenaamd 'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. *Deze staan cursief gedrukt.*

Jij zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, geluiden maken, bewegingen nadoen. *Ook dit staat cursief gedrukt.*

Doe zelf mee, doe het voor.

Je kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen die dit doet. Ook kun je kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kun je dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van tevoren af, dat als jij jouw hand als stopteken omhoogsteekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kun je het verhaal beeldend vertellen.

Kom van je stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

Geef een paar kinderen een rol:

Een discipel, de moeder met een babypop, het zusje Hadassa

Neem zelf de rol van Jezus.

Inleiding

'Jongens en meisjes, goed opletten nu, ik ga jullie iets belangrijks vertellen. Goed luisteren'

De kinderen kijken naar de juf.

Wat voor belangrijks gaat de juf vertellen?

'We gaan weer nieuwe dingen leren met de vormen', zegt de juf. 'En als je nu niet goed oplet, weet je straks niet wat je moet doen.'

De juf pakt een doos met allerlei vormen en legt ze op de tafel. De kinderen mogen vertellen welke vormen het zijn: een cirkel, een vierkant, een driehoek, een rechthoek.

Makkie, die kennen ze allemaal al.

Maar dan pakt de juf nog iets anders. Hè? Een zak met spekjes?

De kinderen roepen door elkaar: 'Wat is dat juf?', 'Krijgen we een spekje?', 'Wat gaan we daar mee doen?'

'Ssst, luister maar', zegt de juf, en ze haalt een spekje uit de zak. 'Dit zijn spekjes, maar zien jullie welke vorm die hebben? Dat is een ruit. En we gaan vandaag leren over de ruit. En als iedereen weet hoe deze vorm heet, dan.... krijgen jullie zo'n ruit spekje!'

De kinderen beginnen te juichen en te roepen. 'Een ruit, het is een ruit, ik weet het al!'

De juf lacht. 'Ja, ja, dat dacht ik wel, maar we gaan eerst een paar spelletjes spelen over de 'ruit', en als je aan het eind van de dag nog weet hoe die heet, dán krijg je een

spekje.'

De kinderen letten goed op als de juf hen leert over de ruit. Ze luisteren nog extra goed!

Ze willen niets missen van wat de juf gaat zeggen.

Verhaal

Ik ga jullie vertellen over Jezus en zijn discipelen, zijn vrienden.

De vrienden van Jezus willen ook niets missen van wat Hij vertelt. Ze letten goed op. Misschien gaat Jezus straks weer met de Farizeeën praten. Die deftige mannen die zoveel van de Bijbel weten. Heel belangrijke dingen vertelt Jezus hun. Ja, de vrienden van Jezus letten goed op!

Kijk, daar komt een vrouw aangelopen.

(moeder loopt met baby in de arm en zusje aan de hand)

Ze heeft een baby in haar armen en een meisje aan de hand.

Het is Hadassa met haar mama en haar kleine baby broertje Timo.

Hadassa huppelt van plezier. Want vandaag gaan ze naar Jezus toe!

(Moeder en Hadassa rondjes laten lopen terwijl je verder vertelt)

Hadassa heeft Jezus wel vaker gezien. Ze heeft Hem ook horen vertellen.

Prachtige verhalen. Hij vertelt zo fijn over God.

Sommige mensen denken dat Hij de Messias is, de Redder, de Zoon van God.

Maar nu gaan ze voor iets speciaals naar Hem toe.

Mama wil dichtbij Jezus komen en vragen of Hij Hadassa en Timo wil zegenen.

Hadassa heeft de priester dat al vaker zien doen, Hij doet dan zijn handen in de lucht en dan zegt Hij: 'De Here zegent u en Hij behoedt u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Here verheft zijn aangezicht over u en geeft u zijn vrede'

Hadassa begrijpt niet goed wat die moeilijke woorden betekenen, maar wel dat het woorden van God zijn. God wil voor je zorgen, Hij geeft je kracht en liefde.

Hadassa knijpt eens in mama's hand, spannend hoor!

'Kijk mama, kijk, dáár moet Jezus zijn, daar is het zo druk.'

(Hadassa wijst)

Mama houdt de hand van Hadassa stevig vast. 'Even bij me blijven, Hadassa. Ik wil je niet kwijtraken tussen al die mensen.'

Mama en Hadassa lopen naar de groep mensen toe. Ze horen iemand praten.

Ja! Daar ziet ze Jezus zitten.

Hij praat met de Farizeeën, de mannen die zoveel van God weten.

De vrienden van Jezus staan er ook bij. Ze luisteren aandachtig naar wat Hij zegt.

Mama en Hadassa wachten tot Jezus klaar is met praten.

'Kom maar', zegt mama. 'Jezus is klaar, nu kunnen wij naar Hem toe.'
Mama duwt Hadassa voorzichtig naar voren.
 Maar wat is dat? Plotseling komt er een man naar hen toe.
(discipel loopt naar Hadassa en moeder en gaat voor hen staan, hij kijkt boos)
 'Wat doen jullie hier?' zegt hij boos. 'Ga wég! Wat denken jullie wel? Jezus heeft geen tijd voor kleine kinderen! Die zijn niet belangrijk!'
Hadassa schrikt! Ze pakt mama's hand stevig vast. Ze voelt tranen in haar keel prikken.'
 Baby Timo begint te huilen
(huil geluidjes laten maken)
 Mama probeert hem stil te krijgen.
(moeder baby laten sussen)
 De man is een discipel, een vriend van Jezus. Wat kijkt hij boos!
 Hadassa moet zachtjes huilen. Moeten ze nu weggaan? Terug naar huis? Maar... maar... Jezus dan? Plotseling hoort Hadassa een andere stem: 'Nee, dit mag je niet doen. Je mag de kinderen niet wegsturen. Laat de kinderen toch bij Mij komen, want zij horen bij mijn Koninkrijk.'

Het is Jezus die dit zegt!
De boze man gaat opzij en laat Hadassa en mama er door.
 Daar is Jezus. Hij staat met zijn armen wijd open. Zijn gezicht lacht vriendelijk.
 'Kom maar bij Mij, Hadassa'. Jezus kent haar naam!
Hadassa rent in Jezus armen. De tranen zijn weg.
 Wat is ze blij, ze mag zomaar naar Jezus toe!
Jezus neemt kleine Timo in zijn armen. Hij legt zijn handen op het hoofd van Hadassa en Timo.
 Hij gaat hen zegenen.
 'Ik houd veel van je, Hadassa. Ik houd veel van jou, Timo. Jullie mogen dicht bij Mij zijn. Ik geef je Mijn zegen. Jullie zijn belangrijk. Jullie horen er helemaal bij. Wat is Hadassa blij, ze voelt hoeveel Jezus van haar houdt. En ze voelt ook dat zij van Jezus houdt. Ze kijkt nog eens naar de vrienden van Jezus. Ze moeten goed opletten en leren dat kinderen voor Jezus belangrijk zijn.
Aan mama's hand huppelt Hadassa blij weg.
 Wat hebben ze vanavond veel aan papa te vertellen!

Afsluiting

Dank samen met de kinderen dat Jezus van hen houdt. Dat ze altijd bij Hem mogen komen, dat ze belangrijk zijn en dat Hij hen wil zegenen.
 Zing eventueel '[De Here zegent jou](#)' (Opwekking Kids 185).

Auteur: EZD

Geloven als een kind

Inleiding

Laat alle kinderen in het midden van de ruimte staan. Hang aan de linkerkant een foto van een kind op en aan de rechterkant een foto van een volwassene (of vertel het de kinderen). Geef een woord en laat de kinderen lopen naar de kant die, volgens hen, het best past bij het woord. Laat een paar kinderen toelichten waarom ze naar die kant gelopen zijn. Daarna iedereen weer naar het midden van de zaal en keuze maken bij het volgende woord. Waarschijnlijk zijn er een aantal woorden bij waarbij de kinderen het moeilijk vinden om te kiezen. Je kunt dan twee variaties bieden: je moet een keuze maken óf je laat de kinderen in het midden staan van de ruimte. Voorbeelden van woorden die je kunt gebruiken: *spelen, spelen met een bal (wie denkt aan profvoetballers ☺), koken, koekjes bakken, iets leren, Bijbellezen, van iemand houden, luisteren, boodschappen doen, autorijden, ...* Zijn er dingen die alleen voor kinderen zijn? Zijn er dingen die alleen voor volwassenen zijn? Wie zijn er dan belangrijker, kinderen of volwassenen?

Bijbelvertelling

Het is een mooie en zonnige dag. Jezus heeft een plekje gevonden in het gras om te zitten. Even een pauze voordat ze weer verder gaan op de weg naar Jeruzalem. Naast zijn twaalf vrienden zijn er nog veel meer mensen die met de Here Jezus meetrekken in de richting van de hoofdstad van Israël. Er reizen mannen, vrouwen en kinderen met Hem mee. De kinderen spelen rondom de groep volwassenen die met elkaar praten. Een paar vrouwen zitten een klein eindje verderop met de kleine kinderen. De kinderen krijgen wat te eten en te drinken en de vrouwen spelen spelletjes met hen.

Een van de grotere kinderen komt aangerend. 'Mam, mag ik even bij papa kijken? Hij zit bij Jezus!' Zijn moeder kijkt hem met een nadenkende blik op haar gezicht aan. 'Nou, eventjes dan Bram. Maar heel stil zijn, hoor. Papa zit te luisteren naar Jezus.' 'Doe ik mam!', roept Bram en hij rent weg. Lachend kijkt zijn moeder hem na. Ze ziet dat Bram stopt met rennen als hij vlak bij zijn vader is. Rustig loopt hij in de goede richting en gaan heel stilletjes bij zijn vader op schoot zitten. Zijn vader geeft hem een zacht klopje op zijn schouder en kijkt daarna weer naar Jezus. Wat fijn dat Bram zo dicht bij de Here Jezus kan zijn, wat fijn dat hij de stem van Jezus kan horen. Of hij alles begrijpt, ach... dat zal wel niet. Maar hij hoort in ieder geval zijn stem!

Plotseling heeft de moeder van Bram een idee. Ze kijkt naar het kleine broertje van Bram dat bij haar op schoot zit, Ari heet hij. En ze kijkt naar haar nichtje Mara die naast haar zit. Deze kinderen zouden ook de stem van Jezus moeten kunnen horen. Wat zou het fijn zijn als de Here Jezus deze kinderen zou zien en zou aanraken! Ze zegt tegen haar zus, de moeder van Mara: 'Kom, wij gaan ook naar Jezus toe. En we nemen de kinderen mee.'

Meteen staat ze op en steekt haar hand uit naar haar zus om haar overeind te trekken. 'Maar dat kan toch zomaar niet?', zegt haar zus. 'Natuurlijk wel! Jezus zegt toch altijd dat Hij er voor iedereen is. Nou, dan toch ook voor onze kleine kinderen. Kijk maar eens naar Bram, hij zit daar bij Jezus en kan zijn stem horen.' Dan kijkt ze rond naar de andere vrouwen die met hun kleine kinderen bij hen zitten. 'Komen jullie ook allemaal mee? We gaan naar de Here Jezus met onze kinderen, Hij kan ze aanraken en ze kunnen zijn stem horen!' Vastberaden stapt Brams moeder in de richting van de groep volwassenen en Jezus, met Ari op haar armen. Haar zus volgt met Mara aan haar hand en achter hen staan de andere moeders op. Ze nemen de kleine kinderen in hun armen of aan de hand mee.

Plotseling staan er een paar mannen op en lopen snel in de richting van de vrouwen met de kinderen. 'Wat doen jullie?', vragen ze. 'Wij gaan met onze kleine kinderen naar Jezus. We willen graag dat Hij onze kinderen aanraakt en tegen hen spreekt zodat ze zijn stem kunnen horen.' Verbaasd kijken de mannen de vrouwen aan. Dit hebben ze nog nooit meegemaakt. Wat een vreemd plan is dit! Alsof Jezus tijd heeft om naar kinderen te kijken en om tegen hen te spreken. Nee, Jezus heeft daar geen tijd voor, natuurlijk niet. Hij heeft veel belangrijker dingen te doen. Dat zeggen ze dan ook hardop: 'Nee, gaan jullie maar terug. Jezus heeft hier geen tijd voor. Hij heeft het druk en heeft belangrijkere dingen te doen!'

Op dat moment stopt Jezus met praten. Hij is stil en kijkt naar de groep vrouwen met de kleine kinderen. Hij hoort wat zijn discipelen zeggen tegen de vrouwen. Dan roept Hij: 'Laat die kinderen bij Mij komen, houd ze niet tegen!' De mannen kijken geschrokken om. Jezus heeft gezien wat er gebeurde en nu grijpt Hij in. 'Houd ze niet tegen, want het Koninkrijk van God is voor wie is zoals deze kinderen.' Bram kijkt om en ziet dat zijn moeder daar met zijn broertje Ari staat. Hij kijkt naar zijn vader en wijst naar zijn moeder en broertje. 'Daar komt mama met Ari aan!' Zijn vader knikt en staat op. Hij maakt een pad zodat zijn vrouw met het kindje naar Jezus toe kan lopen. Ook de andere mannen staan op en maken plaats. De vrouwen komen dichterbij met hun kleine kinderen op de arm of aan de hand. Bram kijkt naar het gezicht van de Here Jezus. Wat is zijn gezicht vriendelijk, kijk, Hij lacht naar Ari en naar Mara. Hij raakt de kinderen één voor één zachtjes aan en spreekt tegen hen. Of ze alle woorden van Jezus begrijpen... ach dat zal wel niet. Maar ze horen wel zijn stem.

Dan kijkt Jezus de hele groep met mensen aan en zegt: 'Luister goed naar alles wat Ik jullie zeg. Jullie moeten zijn zoals deze kinderen. Je moet openstaan voor Gods koninkrijk, zoals een kind dat doet. Anders kun je niet in het Koninkrijk van God binnengaan.' Bram kijkt zijn vader aan en vraagt zachtjes: 'Pap, weet jij wat het betekent wat Jezus zegt?' Zijn vader zegt zachtjes: 'Ik denk, Bram,

dat het zo zit. Wij denken vaak dat we door veel te weten over God en door veel te doen voor God, dat we dan dicht bij Hem zijn en bij Hem horen. Maar ik denk dat Jezus ons hier leert vandaag, dat wij niet zelf de liefde van God kunnen verdienen. Maar dat we moeten geloven in God en in Jezus. Wij mogen vertrouwen op Hem. Jij weet dat ik jou altijd zal helpen als er iets is, dat ik altijd naar je zal luisteren als je iets wilt vragen of vertellen. Dat heb ik jou niet verteld, maar jij weet gewoon dat het zo is. Zo moet iedereen op God vertrouwen, zoals kinderen dat ook doen. Gewoon vertrouwen, gewoon geloven... geloven als een kind.' Bram knikt. Het is waar wat papa zegt. Bram weet dat papa van hem en van Ari houdt, Bram weet dat hij altijd op zijn vader kan vertrouwen, dat hij hem alles mag vragen en dat papa er altijd voor hem zal zijn. Geloven als een kind, geloven in Jezus... dat kan Bram!

Even napraten en doen ...

Knip vooraf een poppetjesslinger uit papier of uit een oude krant. Laat alle kinderen hun naam opschrijven op één van de poppetjes (en eventueel versieren) met een stift. Vertel iedere keer opnieuw als een kind zijn/haar naam opschrijft: 'Jij mag bij Jezus komen, Hij houdt van jou!' Hoe voelt het om te horen dat de Here Jezus er ook voor jou is en dat Hij van jou houdt? Hang de slinger op of neem de slinger mee terug de kerkzaal in.

Auteur: JvdM

Als een kind in het Koninkrijk

Vandaag gaat het over Jezus, die de kinderen zegent. Als je thuis een kinderbijbel hebt, zie je in gedachten vast direct de plaatjes voor je. Jezus, met een paar kinderen op schoot en om zich heen, vriendelijk met hen pratend, hen zegenend met zijn handen op hun hoofd. Jezus houdt van kinderen, dat is wat dat plaatje laat zien. Maar toen Jezus dat deed, wilde hij de mensen ook iets leren. Dat gaan we vandaag ontdekken.

We lezen het eerst uit de Bijbel:

De mensen probeerden ook kleine kinderen bij hem te brengen om ze door hem te laten aanraken. Toen de leerlingen dat zagen, berispten ze hen. Maar Jezus riep de kinderen bij zich en zei: 'Laat ze bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan!'

Jullie zijn geen kleine kinderen meer. Jullie zijn op weg om steeds een stukje groter en zelfstandiger te worden. Je weet meer en je kan meer dan toen je een klein kind was. Je denkt waarschijnlijk ook meer over dingen na, dan toen je nog kleiner was.

Kleine kinderen denken niet na. Ze geloven wat ze horen, ze hebben geen twijfels. 'Mijn papa is de sterkste!' Dat heb je zelf vast ook wel eens gezegd. Maar nu weet je wel beter... En de tijd dat je alles geloofde wat je vader of moeder zei, is wel voorbij. Nu wil je het eerst zeker weten, begrijpen waarom iets zo is, argumenten horen waarom iets het beste voor je zou zijn...

Vorige week hoorden we dat Jezus de mensen leerde, dat het niet gemakkelijk is om bij Hem te horen. Dat je vooraf moet weten waar je aan begint, omdat het ook best wel eens lastig kan zijn. Je moet voorbereid zijn, en écht voor een leven met Hem kiezen.

Vandaag lezen we, dat er moeders zijn die hun kinderen bij Jezus brengen. Wat mooi is dat. Maar de leerlingen van Jezus proberen er een stokje voor te steken. Die kinderen?! Die begrijpen toch helemaal niets van wat Jezus vertelt. Hij kan zijn tijd wel beter gebruiken zeg, Jezus was net bezig om die eigenwijze Farizeeën een lesje te leren! Dat is toch veel belangrijker dan die kleine kinderen, die het morgen weer vergeten zijn?

Maar gelukkig, Jezus denkt daar anders over. Hij was dan misschien wel in gesprek met die geleerde mannen, die denken dat ze alles over de wet weten. Die de profetenboeken uit hun hoofd hebben geleerd, en denken dat ze daarmee slim en belangrijk genoeg zijn voor God. Maar Jezus ziet de moeders met de kinderen, en wil juist die kleine kinderen gebruiken om iets duidelijk te maken aan de mensen om Hem heen.

Hij roept ze bij zich. 'Kijk nu eens naar die kleine kinderen', zegt Hij. 'Ze stellen geen ingewikkelde vragen, ze twijfelen niet, ze hebben geen bewijzen en wonderen nodig. Juist voor zulke mensen is het Koninkrijk van God.

Zoals zo'n kind moet je ervoor openstaan, anders zal je het Koninkrijk van God niet binnengaan!'

Wat bedoelt Jezus daar nu mee?

Kijk maar eens goed naar kleine kinderen. Ze denken nog niet diep na over moeilijke dingen. Ze vragen zich niet af of hun moeder van hen houdt, of wat ze moeten doen om te zorgen dat hun moeder van hen blijft houden. Ze zijn totaal afhankelijk van de mensen die voor hen zorgen, en vertrouwen erop dat dat goed gaat. Een klein kind in de armen van vader vraagt zich niet af, of vader hem wel vast zal houden. Een klein kind geeft zich volledig over, zonder vragen, zonder twijfels.

Dat is wat Jezus het liefste van ons wil. Dat we ons helemaal overgeven aan Hem. Aan de zorg van God. Dat we niet twijfelen of bang zijn. Dat we niet ons best gaan doen om zijn liefde te verdienen. Maar dat we ons, als zo'n klein kind, door Hem laten dragen en erop vertrouwen dat dat goed gaat.

Maar er is nog meer. Een klein kind ziet geen verschil tussen arm en rijk. Tussen belangrijk en onbeduidend. Tussen een prins en een zwerver. Een klein kind ziet of iemand vriendelijk is, of hij oprechte liefde laat zien. Zo vraagt Jezus ook van ons dat we niet oordelen naar iemands uiterlijk, iemands rijkdom of invloed. Maar dat we leren kijken naar iemands hart. Hoe iemand van binnen is, dat bepaalt de waarde.

En tenslotte... de leerlingen van Jezus stuurden de kinderen weg. Niet belangrijk genoeg. Geen aanzien. Het zijn 'maar' kleine kinderen. Jezus wil dat wij zo worden. Dat we niet belangrijk doen, met de borst vooruitlopen, onszelf schouderklopjes geven. Maar dat we ons klein maken, net als die kinderen. Wij zijn niet zo belangrijk. Het gaat niet om ons. Het gaat om Jezus. Als we zélf niet zo belangrijk hoeven zijn, kunnen we Jezus belangrijk maken. En Hem laten zien aan andere kleine, onbelangrijke mensen om ons heen.

'Het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij.' Durven wij onszelf klein te maken? Durven wij ons als een klein kind, zonder vragen en twijfels, in vertrouwen over te geven aan God? Dan zal je écht iets gaan zien van Gods Koninkrijk.

Auteur: MvdB